

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2014. november 12. *

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Jogszabályok közelítése — 2004/39/EK irányelv — 54. cikk — A nemzeti pénzügyi felügyeleti hatóságok szakmai titoktartási kötelezettsége — Egy csalárd és bírósági felszámolás alatt álló befektetési vállalkozásra vonatkozó információk”

A C-140/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Németország) a Bírósághoz 2013. március 20-án érkezett, 2013. február 19-i határozatával terjesztett elő az előtte

Annett Altmann,

Torsten Altmann,

Hans Abel,

Waltraud Apitzsch,

Uwe Apitzsch,

Simone Arnold,

Barbara Assheuer,

Ingeborg Aubele,

Karl-Heinz Aubele

és

a **Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht**

között,

Frank Schmitt

részvételével

folyamatban lévő eljárásban,

* Az eljárás nyelve: német.

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, K. Lenaerts, a Bíróság elnökhelyettese, a második tanács tagjaként eljáró bíró, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev és J. L. da Cruz Vilaça (előadó) bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,

hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. június 4-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- A. Altmann, T. Altmann, H. Abel, W. Apitzsch, U. Apitzsch, S. Arnold, B. Assheuer, I. Aubele és K.-H. Aubele képviseletében M. Kilian és S. Giller Rechtsanwälte,
- a Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht képviseletében R. Wiegmann, meghatalmazotti minőségben,
- a Phoenix Kapitaldienst GmbH felszámolóbiztosaként eljáró F. Schmitt képviseletében A. J. Baumert Rechtsanwalt,
- a német kormány képviseletében T. Henze és J. Möller, meghatalmazotti minőségben,
- az észt kormány képviseletében N. Grünberg, meghatalmazotti minőségben,
- a görög kormány képviseletében M. Germani, K. Nasopoulou és F. Dedousi, meghatalmazotti minőségben,
- a portugál kormány képviseletében L. Inez Fernandes, A. Cunha és M. Manuel Simões, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében K.-P. Wojcik, A. Nijenhuis és J. Rius, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2014. szeptember 4-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 263. o.) 54. cikkének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az A. Altmann, T. Altmann, H. Abel, W. Apitzsch, U. Apitzsch, S. Arnold, B. Assheuer, I. Aubele, valamint K.-H. Aubele és a Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (Pénzügyi Szolgáltatások Szövetségi Felügyelete; a továbbiakban: BaFin) között ez utóbbi 2012. október 9-én kelt azon határozatának a tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő, amelyben

megtagadta a Phoenix Kapitaldienst GmbH Gesellschaft für die Durchführung und Vermittlung von Vermögensanlagenre (a továbbiakban: Phoenix) vonatkozó bizonyos dokumentumokhoz és információkhoz való hozzáférést.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2004/39 irányelv (2) és (63) preambulumbekzdése kimondja:
- „(2) [...] rendelkezni kell a befektetők magas szintű védelméhez szükséges összehangolás mértékéről, amely egyben lehetővé teszi a befektetési vállalkozásoknak, hogy a Közösség egységes piacot képező teljes területén szolgáltatást nyújtsanak a székhely szerinti tagállam felügyelete alapján.
[...]
- [...]
- (63) [...] A határon átnyúló tevékenység növekedése miatt az illetékes hatóságoknak ezen irányelv hatékony alkalmazása biztosítása érdekében meg kell adniuk egymásnak a feladataik ellátásához szükséges megfelelő információkat, beleértve azon helyzeteket is, amikor a vélt vagy tényleges jogsértések két vagy több tagállam hatóságait is érintik. Az információcsere során szigorú szakmai titoktartásra van szükség az ilyen információ zavartalan továbbítása és az adatvédelem biztosítása érdekében.”
- 4 A 2004/39 irányelv „Általános kötelezettségek a folyamatos felügyelet tekintetében” című 17. cikke az (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:
- „A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok kísérik figyelemmel a befektetési vállalkozások tevékenységeit oly módon, hogy értékelhessék az ezen irányelvben előírt működési feltételeknek való megfelelést. A tagállamok biztosítják, hogy a megfelelő intézkedések illetékes hatóságaik számára rendelkezésre állnak ahhoz, hogy a befektetési vállalkozásoktól e kötelezettségeknek való megfelelés értékeléséhez szükséges információt megszerezzék.”
- 5 **Az említett irányelvnek „Az illetékes hatóságoknak biztosítandó hatáskörök” című 50. cikke előírja:**
- „(1) Az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges. [...]
- (2) Az (1) bekezdésben említett hatásköröket a nemzeti joggal összhangban kell gyakorolni, és azoknak legalább az alábbi jogokat kell tartalmazniuk:**
- a) hozzáférés bármely formájú bármely dokumentumhoz, valamint arról másolat készítése;
- b) információkérés bármely személytől, és szükség szerint a személy beidézése és kikérdezése az információ megszerzése céljából;
- [...]”

- 6 Ugyanezen irányelv „Szakmai titoktartás” című 54. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy szakmai titoktartási kötelezettség kösse az illetékes hatóságokat, mindazon személyeket, akik az illetékes hatóságok [...] számára munkát végeznek vagy végeztek [...]. A feladataik ellátása során tudomásukra jutott bizalmas információt nem adhatják ki semmilyen más személynek vagy hatóságnak, az olyan összefoglalt vagy összesített formát kivéve, amelyből az egyes befektetési vállalkozások, piacműködtetők, szabályozott piacok vagy más személyek nem azonosíthatók, a büntetőjog hatálya alá tartozó esetek vagy ezen irányelv más rendelkezéseinek sérelme nélkül.

(2) Amennyiben valamely befektetési vállalkozás [...] ellen csődeljárást vagy kötelező felszámolási eljárást indítanak, a harmadik feleket nem érintő bizalmas információkat a polgári vagy kereskedelmi eljárásokban ki lehet adni, ha az szükséges az eljárás lefolytatásához.

(3) A büntetőjog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül az illetékes hatóságok [...], amelyek ezen irányelv alapján bizalmas információkat kapnak, azokat kizárólag feladataik ellátása során és hatásköreik gyakorlása érdekében használhatják fel; [...] Amennyiben azonban az információkat átadó illetékes hatóság vagy más hatóság, testület vagy személy hozzájárul, az információkat fogadó hatóság azt más célra is felhasználhatja.

(4) Az ezen irányelv alapján fogadott, kicserélt vagy továbbított valamennyi bizalmas információra a szakmai titoktartás tekintetében e cikkben megállapított feltételek vonatkoznak. Azonban ez a cikk nem akadályozza meg az illetékes hatóságokat abban, hogy [...] az információkat átadó illetékes hatóság vagy más hatóság, testület, természetes vagy jogi személy hozzájárulásával bizalmas információkat cseréljenek ki vagy továbbítsanak.

(5) Ez a cikk nem gátolja az illetékes hatóságokat abban, hogy nemzeti jogukkal összhangban olyan bizalmas információkat cseréljenek ki vagy továbbítsanak, amelyet nem valamely másik tagállam illetékes hatóságától kaptak.”

- 7 A 2004/39 irányelvnek az „Együtműködési kötelezettség” című 56. cikke az (1) bekezdésében a következőket mondja ki:

„A tagállamok illetékes hatóságai együttműködnek egymással minden olyan esetben, amikor ez az ezen irányelv szerinti feladataik ellátásához szükséges, felhasználva hatáskörüket, függetlenül attól, hogy azt ezen irányelv vagy a nemzeti jog határozza meg.

Az illetékes hatóság együttműködik a többi tagállam illetékes hatóságaival. Különösen információt cserélnek és együttműködnek minden vizsgálati és felügyeleti tevékenységbe.

[...]”

A német jog

- 8 Az információ szabadságáról szóló 2005. szeptember 5-i törvény (Informationsfreiheitsgesetz; BGBl. 2005. I, 2722. o.; a továbbiakban: IFG) 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen szól:

„E törvény értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy hozzáférjen a szövetségi hatóságok hivatali információihoz.”

- 9 Az IFG-nek „A különös közérdek védelme” című 3. cikke a 4. pontjában a következőképpen rendelkezik:

„Nem áll fenn az információhoz való hozzáférésre irányuló jog akkor,

[...]

4. ha az információ jogszabály, vagy a minősített dokumentumok fizikai és szervezeti védelmét szabályozó, általános közigazgatási rendelkezés által előírt titoktartási vagy szakmai, vagy különös hivatali titoktartási kötelezettség hatálya alatt áll;
- 10 A 2013. július 4-i törvénnyel (BGBl. 2013. I, 1981. o.) módosított, a hitelágazatról szóló 1998. szeptember 9-i törvénynek (Kreditwesengesetz; BGBl. 1998. I, 2776. o.; a továbbiakban: KWG) „A bizalmas kezelés kötelezettsége” című 9. cikke az (1) bekezdésében előírja:

„A [BaFin] szolgálatában álló személyek, amennyiben e törvény végrehajtása során tevékenykednek, akkor sem hozhatják nyilvánosságra vagy használhatják fel felhatalmazás nélkül a tevékenységük során megismert tényeket (különösen a kereskedelmi és üzleti titkokat), amelyek titokban tartása [az e törvény hatálya alá tartozó jogalanyok] vagy valamely harmadik fél érdekében áll, ha már nem állnak szolgálatban, vagy befejezték tevékenységüket. [...]”

- 11 A 2013. július 15-i törvénnyel (BGBl. 2013. I, 2390. o.) módosított, az értékpapírok kereskedelméről szóló, 1998. szeptember 9-i törvénynek (Wertpapierhandelsgesetz; BGBl. 1998. I, 2708. o.; a továbbiakban: WpHG) „A bizalmas kezelés kötelezettsége” című 8. cikkének (1) bekezdése a KWG 9. cikkének (1) bekezdésével azonos módon került megfogalmazásra.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 12 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kiderül, hogy az Amtsgericht Frankfurt am Main (majna-frankfurti helyi bíróság) 2005. július 1-jei határozatával adósságrendezési eljárás indult a Phoenix ellen. Egyidejűleg megszüntették e társaságot, és az azóta bírósági felszámolás alatt áll. A Phoenix üzleti modellje elsősorban a befektetők megkárosítására irányult. Körülbelül 30 000 befektetőt ért kár, amelynek az összege eléri a 600 millió eurót.
- 13 A Phoenix két korábbi vezetőjét a Landgericht Frankfurt am Main (majna-frankfurti területi bíróság) a 2006. július 11-i ítéletével büntetőeljárásban bizalommal való visszaélés és hűtlen kezelés miatt hét év négy hónap, illetve két év három hónap szabadságvesztésre ítélte.
- 14 2012. május 21-én az alapügy felperesei az IFG 1. cikkének (1) bekezdésére hivatkozva hozzáférést kértek a BaFintól a Phoenixre vonatkozó olyan dokumentumokhoz, mint a könyvvizsgálói jelentések, szerződések, iratfeljegyzések, belső állásfoglalások, releváns levelezés, valamint a befektetési társaságok kártérítési szervezetének tevékenységi és üzleti jelentései.
- 15 2012. július 31-i határozatával a BaFin messzemenően teljesítette a tájékoztatás iránti kérelmet. Azonban elutasította, hogy az alapügy felperesei betekinthessenek az Ernst & Young által 2002. március 31-én készített különleges könyvvizsgálói jelentésbe, a Phoenix könyvvizsgálóinak jelentéseibe, a Phoenixre vonatkozó belső állásfoglalásokba, jelentésekbe, levelezésekbe, dokumentumokba, megállapodásokba, szerződésekbe, iratfeljegyzésekbe és levelekbe, továbbá valamennyi olyan belső állásfoglalásba és levelezésbe, amely az e könyvvizsgálói jelentés ismertetését követően keletkezett vagy történt.

- 16 A BaFin e kérelmeket többek között azzal az indokkal utasította el, hogy az IFG 3. cikkének 4. pontjával összefüggésben értelmezett KWG 9. cikkében és WpHG 8. cikkében előírt bizalmas kezelésre vonatkozó kötelezettséggel ellentétes a szóban forgó információkhoz való hozzáférés megadása. Az alapügy felperesei 2012. augusztus 21-én ezen elutasító határozattal szemben fellebbezést nyújtottak be a határozatot hozó szervhez. A 2012. október 9-i határozattal a BaFin elutasította ezt a fellebbezést.
- 17 Az alapügy felperesei 2012. november 12-én keresetet nyújtottak be a kérdést előterjesztő bírósághoz az említett határozattal szemben. A kérdést előterjesztő bíróság a 2012. december 11-i ítélettel a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) ítélkezési gyakorlata alapján arra kötelezte a BaFint, hogy részben biztosítsa a hozzáférést a kért információkhoz.
- 18 Azonban az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kiderül, hogy szintén a BaFin által a Phoenixszel kapcsolatban birtokolt információkhoz való hozzáférésre vonatkozó másik ügyben a kérdést előterjesztő bíróság a 2008. március 12-i ítéletben úgy határozott, hogy akkor is érvényesíthető az IFG 1. cikkének (1) bekezdése szerinti tájékoztatáshoz való jog, ha a KWG 9. cikke és a WpHG 8. cikke szerinti védelmi cél már nem követel meg bizalmas kezelést. Ezen ítéletben az említett bíróság megállapította, hogy nem áll fenn a Phoenix kereskedelmi és üzleti titkai bizalmosságának megőrzésében jogos érdek, mivel a kért információk büntetendő cselekményekre vagy egyéb súlyos jogsértésekre vonatkoznak.
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy továbbra is fenntartja azon álláspontját, hogy olyan esetben, mint a jelen ügyben szóban forgó, nem szükséges a Phoenix érdekeit védeni, és ezért kivételesen el lehet tekinteni a KWG 9. cikke vagy a WpHG 8. cikke szerinti, bizalmas kezelésre vonatkozó kötelezettség betartásától.
- 20 Ilyen körülmények között a Verwaltungsgericht Frankfurt am Main úgy határozott, hogy az eljárását felfüggeszti, és a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

- „1) Összeegyeztethető-e az uniós joggal az, ha az olyan nemzeti eljárásjogi rendelkezés, mint a közigazgatási bírósági rendtartás (Verwaltungsgerichtsordnung) 99. cikkében szereplő rendelkezés alkalmazása és értelmezése megghiúsíthatja a pénzügyi szolgáltató vállalkozások feletti felügyeletet gyakorló nemzeti hatóságokra vonatkozó, és az irányadó uniós jogi aktusokon ([a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról szóló, 2004. december 15-i] 2004/109/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [(HL L 390., 38. o.)], a [hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i] 2006/48/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [(átdolgozott szöveg) (HL L 177., 1. o.)] és [az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i] 2009/65/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [HL L 302., 32. o.] alapuló kötelező titoktartási kötelezettséget, amelyet megfelelően átültettek a nemzeti jogba a [KWG] 9. cikke és a [WpHG] 8. cikke révén?
- 2) Az olyan felügyeleti hatóság, mint a [BaFin], abban az esetben is hivatkozhat-e a többek között az uniós jog értelmében rá vonatkozó olyan titoktartási kötelezettségeire, mint amelyeket a [KWG] 9. cikke és a [WpHG] 8. cikke is szabályoz, azzal a személlyel szemben, aki az [IFG] szerint meghatározott pénzügyi szolgáltatóra vonatkozó információkhoz való hozzáférésre irányuló kérelmet terjesztett elő, ha a pénzügyi szolgáltatásokat nyújtó, de időközben tevékenységét fizetésképtelenség miatt megszüntető és felszámolás alatt álló társaság üzleti modellje lényegében a befektetők tudatos megkárosításával járó nagymértékű befektetési csalásra irányult, és az e társaságért felelős személyeket jogerősen többévi szabadságvesztésre ítélték?”

A Bíróság előtti eljárás

- 21 A 2014. május 19-i határozattal, amely a Bíróság Hivatalához ugyanezen a napon érkezett, a kérdést előterjesztő bíróság arról tájékoztatta a Bíróságot, hogy az első kérdését nem kívánja fenntartani. Ilyen körülmények között a Bíróság eljárási szabályzata 100. cikkének (1) bekezdése alapján e kérdést nem kell megválaszolni.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdéstről

- 22 Előzetesen pontosítani kell, hogy – még ha a kérdést előterjesztő bíróság a 2004/109, a 2006/48 és a 2009/65 irányelvre is hivatkozott – az eljárási szabályzat 101. cikke alapján hozzá intézett, tájékoztatás iránti felhívásra adott válaszként az általa benyújtott kiegészítő elemekre tekintettel és figyelembe véve az engedélyt, amellyel a Phoenix rendelkezett, az alapügyben csak a 2004/39 irányelv 54. cikke releváns.
- 23 Ezért az előterjesztett kérdést kizárólag e cikke tekintettel kell vizsgálni.
- 24 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 2004/39 irányelv 54. cikkének (1) és (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy valamely nemzeti felügyeleti hatóság közigazgatási eljárás keretében hivatkozhat a szakmai titok azon személlyel szembeni megőrzésének a kötelezettségére, aki e hatóságtól olyan befektetési vállalkozásra vonatkozó információkhoz való hozzáférést kért, amely épp bírósági felszámolás alatt áll, ha az említett vállalkozás fő üzleti modellje a befektetők tudatos megkárosításával járó nagymértékű csalásra irányult, és e vállalkozás több felelősét szabadságvesztés-büntetésre ítélték.
- 25 Az előterjesztett kérdés megválaszolása céljából figyelembe kell venni a 2004/39 irányelv által követett célokat, és azt a szövegösszefüggést, amelybe ezen irányelv 54. cikke helyezkedik.
- 26 A 2004/39 irányelv (2) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy annak célja a befektetők magas szintű védelméhez szükséges összehangolás olyan mértékének az elérése, amely egyben lehetővé teszi a befektetési vállalkozásoknak, hogy az Unió teljes területén szolgáltatást nyújtsanak a székhely szerinti tagállam felügyelete alapján.
- 27 Ezenkívül az említett irányelv (63) preambulumbekkezdéséből következik, hogy a határon átnyúló tevékenység növekedése miatt a különböző tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak ugyanezen irányelv hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében meg kell adniuk egymásnak a feladataik ellátásához szükséges információkat.
- 28 Így a 2004/39 irányelv 17. cikkének (1) bekezdése alapján a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok állandó jelleggel felügyeljék a befektetési vállalkozások tevékenységét annak biztosítása céljából, hogy azok eleget tegyenek kötelezettségeiknek.
- 29 Ugyanezen irányelv 50. cikkének (1) és (2) bekezdése előírja, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak rendelkezniük kell minden olyan felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges, beleértve azt a jogot, hogy bármely dokumentumhoz hozzáférjenek, és hogy bármely személytől információt kérjenek.
- 30 A 2004/39 irányelv 56. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy valamennyi hatáskörrel rendelkező hatóság együttműködik más tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival, és hogy különösen információcserélnek és együttműködnek minden vizsgálati vagy felügyeleti tevékenység keretében.
- 31 A befektetési vállalkozások tevékenysége ellenőrzési rendszerének a tagállamon belül gyakorolt felügyeleten és több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti információcserén alapuló olyan hatékony működése, mint amely a korábbi pontokban röviden bemutatásra került, megköveteli, hogy

mind a felügyelet alatt álló vállalkozások, mind a hatáskörrel rendelkező hatóságok biztosak lehessenek abban, hogy a szolgáltatott bizalmas információk főszabály szerint megőrzik bizalmas jellegüket (lásd analógia útján: Hillenius-ítélet, 110/84, EU:C:1985:495, 27. pont).

- 32 Amint a főtanácsnok az indítványának 37. pontjában megjegyezte, és amint a 2004/39 irányelv (63) preambulumbekzdésének utolsó mondatából is kitűnik, az ilyen bizalom hiánya veszélyeztethetné a felügyeleti tevékenység gyakorlásához szükséges bizalmas információk zavartalan továbbítását.
- 33 Így a 2004/39 irányelv 54. cikkének (1) bekezdése nemcsak a közvetlenül érintett vállalkozásoknak, hanem az uniós pénzügyi eszközök piaci rendes működésének is a védelme céljából írja elő általános szabályként a szakmai titok megőrzésének a kötelezettségét.
- 34 A 2004/39 irányelv 54. cikke részletezi azokat a különleges eseteket, amelyekben a szakmai titok alá tartozó bizalmas információk nyilvánosságra hozatalának általános tilalma nem képezi akadályát azok továbbításának vagy felhasználásának.
- 35 Ebből következik, hogy a bizalmas információk nyilvánosságra hozatalának általános tilalma alól csak az említett cikkben kimondottan előírt helyzetek képezhetnek kivételt.
- 36 A jelen ügyben, figyelembe véve a Phoenix által gyakorolt tevékenység csalárd jellegét, felelőseinek büntetőjogi felelősségrevonását, valamint a Phoenix felszámolását, meg kell jegyezni egyrészt, hogy a 2004/39 irányelv 54. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a szakmai titok megőrzésének kötelezettsége „a büntetőjog hatálya alá tartozó esetek [...] sérelme nélkül” alkalmazandó.
- 37 Másrészt emlékeztetni kell arra, hogy az említett irányelv 54. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy amennyiben valamely befektetési vállalkozás ellen csódeljárást vagy kötelező felszámolási eljárást indítanak, „a harmadik feleket nem érintő bizalmas információkat a polgári vagy kereskedelmi eljárásokban ki lehet adni, ha az szükséges az eljárás lefolytatásához”.
- 38 Ezért a csódeljárás vagy kötelező felszámolási eljárás alatt álló olyan befektetési vállalkozásokra vonatkozó információkkal kapcsolatban, mint az alapügyben szóban forgó vállalkozás, a szakmai titok megőrzésének kötelezettségét a büntetőjog alá tartozó esetek sérelme nélkül csak akkor lehet figyelmen kívül hagyni, ha teljesül a fenti pontban említett három feltétel, vagyis az, hogy a bizalmas információ ne érintsen harmadik feleket, hogy ezen információk nyilvánosságra hozatala polgári vagy kereskedelmi eljárásokban történjen, és hogy az említett információk szükségesek legyenek ezen eljárások lefolytatásához.
- 39 Márpedig az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból nem derül ki, hogy az alapügy, amely a nemzeti felügyeleti hatóság által az IFG alapján birtokolt információkhoz és dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemmel kapcsolatos közigazgatási eljárásra vonatkozik, a büntetőjog hatálya alá tartozna, mivel e kérelmet a Phoenix felelőseivel szemben hozott büntetőjogi ítéletet követően nyújtották be, sem pedig az, hogy az alapügy a felperesei által indított polgári vagy kereskedelmi eljárások keretében folya.
- 40 Amennyiben az alapügy nem tartozik a büntetőjog hatálya alá, vagy nem polgári vagy kereskedelmi eljárások keretében folyik, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia, a 2004/39 irányelv 54. cikkének egyik rendelkezése sem teszi lehetővé a szakmai titok megőrzése kötelezettségének a figyelmen kívül hagyását.
- 41 Az előterjesztett kérdésre adandó válaszon nem változtatnak a kérdést előterjesztő bíróság által bemutatott azon körülmények, amelyek szerint egyrészt az érintett vállalkozás fő üzleti modellje a befektetők tudatos megkárosításával járó nagymértékű befektetési csalásra irányult, másrészt pedig e vállalkozás több felelősét is szabadságvesztésre ítélték.

- 42 Következésképpen a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2004/39 irányelv 54. cikkének (1) és (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely nemzeti felügyeleti hatóság közigazgatási eljárás keretében hivatkozhat a szakmai titok azon személlyel szembeni megőrzésének a kötelezettségére, aki – egy olyan ügyben, amely nem a büntetőjog hatálya alá vagy valamely polgári vagy kereskedelmi eljárás keretében tartozik – e hatóságtól olyan befektetési vállalkozásra vonatkozó információkhoz való hozzáférést kért, amely épp bírósági felszámolás alatt áll, jóllehet e vállalkozás fő üzleti modellje a befektetők tudatos megkárosításával járó nagymértékű csalásra irányult, és az említett vállalkozás több felelősét is szabadságvesztés-büntetésre ítélték.

A költségekről

- 43 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

A pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 54. cikkének (1) és (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely nemzeti felügyeleti hatóság közigazgatási eljárás keretében hivatkozhat a szakmai titok azon személlyel szembeni megőrzésének a kötelezettségére, aki – egy olyan ügyben, amely nem a büntetőjog hatálya alá vagy valamely polgári vagy kereskedelmi eljárás keretében tartozik – e hatóságtól olyan befektetési vállalkozásra vonatkozó információkhoz való hozzáférést kért, amely épp bírósági felszámolás alatt áll, jóllehet e vállalkozás fő üzleti modellje a befektetők tudatos megkárosításával járó nagymértékű csalásra irányult, és az említett vállalkozás több felelősét is szabadságvesztés-büntetésre ítélték.

Aláírások